

Tomba modernista de Magí Pladellorens

Castellgalí

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Cementiri de Castellgalí.

Coordenades:

Latitud: 41.67803
Longitud: 1.84252
UTM Est (X): 403658
UTM Nord (Y): 4614676

Classificació

Número de fitxa 08061-58
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani Modernisme
Segle XX
Any 1908
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Restringit
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 011A09004

Fitxes associades:

[Creu de terme del cementiri](#)

Autoria de la fitxa Cortés Elía, Maria del Agua
Data de registre de la fitxa: dj., 11/05/2006 - 02:00

Descripció

La tomba de Magí Pladellorens i Playà es troba al centre del cementiri de Castellgalí. Es tracta d'una tomba formada per una caixa de pedra amb tapa de forma superior arrodonida situada sobre un peu de ciment decorat amb rajoles formant un mosaic de trencadís. A la part frontal de la caixa hi ha un alt relleu en marbre de forma ametllada amb el bust de perfil de Magí Pladellorens, amb una decoració floral gravada que l'emmarca. A la base hi ha una placa amb un motiu escultòric a l'entorn que emmarca el text MAGÍ PLADELLORENS PLAYÀ . EXPORTADÓ DE VINS. EPD. Es tracta d'una construcció de clar estil modernista. Es fa difícil dir on estaria ubicat el primer cementiri del poble, perquè no sabem si l'església del castell en tenia un o no. Les restes del cementiri de l'església parroquial encara es van poder apreciar durant les obres de reforma que es van fer al costat de l'església, on van aparèixer restes dels níxols i de tombes. A finals del segle XIX, i altre cop seguint els costums que marcava la societat de l'època, s'acorda traslladar el cementiri a la seva actual ubicació. Aquest acord fou pres en la sessió plenària celebrada per l'Ajuntament el dia 30 de desembre de 1891, i que fou presidida pel batlle Ramon Escobet Canals. Després que aquest acord fos supervisat per una comissió integrada per metges i una junta local de sanitat, s'adquirí el terreny "al menor d'edat Ramon Casajuana" (Llibre d'actes de l'Ajuntament. AMC). No consta quan fou inaugurat aquest nou cementiri, però sí que s'ha pogut constatar que el ple de l'Ajuntament, de data del 28 de febrer de 1892, es dona per assabentat de la compra del terreny i que, el mateix mes, el rector Josep Casasallés, en un qüestionari tramès al bisbat, afirma que el cementiri nou està en construcció, donat que "l'actual és petit, irregular i va contra la llei vigent" (AEV, visites pastorals). També diu que espera l'acabament d'aquestes obres per poder començar amb les d'engrandiment de l'església parroquial.

Història

Magí Pladellorens i Playà va néixer el 17-6-1841 al mas Talló. Es va dedicar al conreu de vinya i exportació de vins, tenint la seu central a Barcelona. Va fer construir diferents carreteres, la del raval del Talló al raval de Coll d'Arboç, la que uneix el barri de la Fàbrica amb el nucli antic el 1898 i que actualment es perllonga per l'antic camí veïnal de Santa Margarida. Va morir el 19-8-1908 i per desig seu va ser enterrat a una tomba modernista al cementiri de Castellgalí. Va deixar les seves propietats: el Talló, cal Garneu i cal Playà, a Antoni Pladellorens Tardà, parent seu que vivia a cal Collcurt (casa avui enrunada al raval del Talló); el negoci el deixà a un dels seus empleats, Josep Lozano Gros; i entre fills i nebots va repartir diners i immobles. Era un prohom local que va ajudar a famílies necessitades del poble, va donar la meitat del cost de l'obra per la construcció d'una palanca sobre el Cardener que havia d'unir el barri de la Fàbrica amb el raval de can Font (5.000 ptes). Va sufragar l'ampliació de l'església, va restaurar l'ermita de Santa Margarida, va instal·lar una creu nova a l'indret conegut actualment com "pla de la Creu" en el camí que va a Santa Margarida. Com a homenatge a la seva mort l'Ajuntament va decidir anomenar a la placeta de davant de l'església amb el seu nom, perdurant fins a la Guerra Civil. Una llegenda explica que en Magí Pladellorens va anar a fer les amèriques quan era jove però va tornar sense fortuna. Uns anys més tard ho va intentar de nou i aquest cop va tornar ric. De retorn es va aixecar un temporal a la mar i semblava que el vaixell s'hagués d'enfonsar. En Magí es va encomanar a la Mare de Déu de Castellet i va fer la promesa d'arranjar la capella amb una part de la fortuna. La tempesta minvà i el vaixell va poder arribar al port de Barcelona. Al cap d'uns dies va explicar al rector de Castellgalí la seva prometença i aquest el va esbrincar per dedicar els diners a arreglar una capella de fóra. Així que al final va destinar una petita part a l'arranjament de l'església de Castellet i la resta a l'ampliació de la de Castellgalí. El dia de la inauguració el mossèn havia de resar el rosari i de sobte es va quedar sense veu i no va poder. La gent ho atribuï a un càstig diví.

Bibliografia

Malgosa, J.; Vila, J. (2000). L'Amigant nº 24.

